

סגן חנוך יניב ז"ל

בן ג'ניה ושמחה
נולד באילון
בתאריך י"ז בתשרי תש"ט, 20/10/1948
התגורר באילון
התגייס בנובמבר 1966
שירות בחיל האוויר
נהפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך י"א באב תשל"א, 19/11/1971
נקבר בבית העמים באילון
הותיר אחיו אישת, הוריהם, אחיות ואח
בן 23 בנספו

קורות חיים

בן שמחה וג'ניה. נולד ביום י"ז בתשרי תש"ט (20.10.1948) בקיבוץ אילון, שבו עברו עליו ימי נעוריו ובו סיים את חוק לימודיו. חנוך היה מעורב בחברת הילדים והצטיין באומץ לבו. הוא היה פעיל בהציגות בית הספר והשתתף בכל טיוולי תנועתו, הרבה לשמעו מוסיקה קלסית, אהב לצир ועסק בספרות.

חנוך התגייס לצה"ל בתחילת החובה הצבאית חנוך נשלח לשירות בחיל האוויר. לאחר תום שירות החובה ה策רף חנוך לצבא הקבע כתיס מסוק. למרות הקשיים שהיו כרוכים בקורס הטיס, היה חנוך אופטימי ובטוח ביכולתו לעמוד בכל הקשיים והאתגרים, והוא משוכנע כי אכן יזכה בכנפי הטיס המיווחלות. אמן הוא התאכזב על שלא שובץ כתיס קרבו אך תקוותו הייתה איתנה כי אכן יזכה ויגיע גם לכך. הוא אמר לחברו הטוב: "יהיה מה שייה; אני אגיע בזמן הזמן! רק סבלנות". ואמן, כמעט שהגיע... עם המסוק "שלו" הגיע חנוך לכל קצוות הארץ במסימות רבות וחדר אף אל מעבר לגבול. לכל מקום הגיע במשימות הצלחה, כ"אמבולנס מעופף", לשם פינוי חילימ שנספכו בפעולות נגד מחבלים, או להצלת אזרחים שעלו על מוקש. הוא נהג לעبور ביעף מעל לקיבוצו, לעשות "סיבוב"

ולנופף לשлом בידו. ילדי הקיבוץ שאהבוهو כבר ידעו להכיר את "המסוק של חנוך" ובהופעתו היה משחו חלומי ודמיוני. . . ביום כ"ב במרחxon תשל"ב (10.11.1971), נפל קטיס בעת מילוי תפקידו והובא למנוחת עלומים בבית הקברות שבקיבוצו. הניח הוריהם, איש, אישה, אחיות ואח.

מפקדיו כתבו במכתבי תנחומים למשפחה: "חנוך, במרצו הרב, בידע שלו, היה אחד מעמודי התווך ביחידתו, ייחידתנו". "קשה לעכל את העובדה שחנוך שוב לא יהיה בינוינו. דמותו הבולטת בחיזוניות ובלהט שלה, תחסר לנו - - - כולם למדנו לכבד את יושרו וכנותו, את חוסר הפשרנות שלו בנושאים מڪצועיים. למדנו להעריך אותו כאיש מקצוע וכאיש חברה".

לאחר נפילתו הוציאה משפחתו לאור חוברת לזכרו.

יעקב חנוך בן שמחה ונינה. נולד ביום יי' בתשרי תש"ט (20.10.1949) בקייטן אילון.
סיים את לימודיו בקייטן. נפל קטיס בעת מילוי תפקידו ביום כ"ב במרחישון תש"ל"ב (10.11.1971).

29.5.1967

להורים היקרים שלום!

מה נשמע בקייטן בעיתות מלחמה?

אין מתכוננים? חברה סיפרו לי, שבקיוטרים אחרים הפסיקו את הלימודים בכיתות הבוגרות וגייסו את התלמידים לעבודות משק. אני מקווה שגם זהvr, משומש שאני יודע, כי בעצם זהר העונה הבוערת והרבבה חברה צעירות גיסו לצבא, ואני מי שיעבוד. על כל פנים אני מקווה, שהענין יסתדר על הצד היותר טוב.

אתנו גיסו לעובדות בסיס ואנחנו, כמו חברה קיבוצניקים, עובדים על ציוד מכני כבד. לי בתחילת ננתנו לעבוד על שופל-955, כמו זה שעבד בפרק, אולם אחריכן "התאהב" באחד המקטענים ולכך אותה על-ה-950. סימך, אתה מכיר את ה"חיות" הפראיות אלה. יש להן מהירות עצומה וכוח, כך שעובדים בהן מרגשים שווים מכונה בריאה.

בiatrics, מה יש כל הזמן סדרים והופעות של אמנים ישראלים ולא-ישראלים. בשבת הייתה אצלנו זمرة המטרופוליטן אופרה ניו יורק, ובברוטה פיטרס, שעשתה זה עתה סיבוב הופעות עם הפילהרמוני. דעו לכם, למרות שאיני אוהב אופרות, הרי שהזמרת הייתה יוצאת מהכלל, היא שרה שירים מוסיקליים וכו'. חברה אתם "ממוזרים גדולים", לא שולחים לי מכתבים. אמם, כל ימיים אני מקבל מכתב, אולם גם מכם אני מצפה למכתב כדי לדעת מה נשמע בקייטן.

עכשו כבר חודשיים, שאנו יוצאים, וכנראה, עוד זמן מה לא נצא, או כדאי שתשלחו לי קצת מכתבים וכן את כל הדברים שבקשת להסיף בחיבור.

27.5.1967

לאירוע שלום רב

שלשות הגיע אליו מכתבך, ואני כבר יושב ועונה לך, ולא כמוך כמו גם ההורים - יכולם אתם לחכות שבועיים טרם תשלחו משה. רציתי כאן לזרור לך משה. הסבירו גם לאבא, אפילו אם הוא יודע, שבعود ארבעה ימים אני בא הביתה, הוא יוכל לשלווח מכתב, משומש שבסבאה העיר הוא לאו דווקא מה נשמע בבית, אלא לקבל משה כמו מכתב, שהוא שיעיד שיש תשומת-לב אליו. ולכן, במילוד עכשו, כשייש לצפות, שזמן רב לא נבוא הביתה, אתם צריכים לשלווח מכתבים בתכיפות קצת גדולה יותר.

בקשר למשינו כאן. הרי ידוע לך, שמשמשת ובה מלחמה ובעיתות מלחמה יש צורך בכל האנשים. אותו לקחו לעובדה על ציוד מכני כבד.

ברגע שאני כותב את המכתב בא אליו איזה מיראו' והתחילה לעשות באוויר תרגילים, כגון: צלילה, היפוכים באוויר, ממש תענגן לראות ולהשוו שיש לנו טיסים כאלו באוויר, נו, לי נשאר רק לקוות, שבעוד כמה שנים גם אני אוכל לעשות זאת.

airois, אני מסיים בunct, תאמרו להורים שישלחו הרבה-חבילות וויספו הרבה מעטיפות, שני בלוקי כתיבה (כבר כתבתיהם גם להם) ולאבאathamri, שישלח לי כמה קופסאות сигריות.

ובכן, שלום לך ולחתת' בקרוב
אחר האוהב אותך

16.12.1967

ילדונת שלי, טוראית גלבurd, שלומות!

ראשית, הני מצטער, על שמחתי מגע כל כך מאוחר, ועל שלא באתי ביום רביעי. ובכן חילת, במכותב זה תמצאי שני מכתבים: האחד נכתב מידי כשבאת לטייטה, והשני - לאחר שבוע של טיסות, ולאחר שהגיעו אליו שלושה מכתבים מוך. אני בכוונה שולח לך גם את המכתב הראשון ואית משום שני דברים: האחד, מנישיוני אני יודע שזה מאוד נעים לקרוא מכתבים שmagiumים לצבע, והשני הוא, שאני פשוט רוצה שתראiat את הלך מחשבותי והרגשותי...
...ובכן אין לך מושג כמה אני מבסוט (לעת עתה, עכ"פ). עברתי את המבחנים בציונים הנעים בין 90%-95%, בלבד ד"ר טוב. התחלנו לטוס, ולמולוי קיבלתי את המדריך שחניכים מדורשים קודמים אמרו עליו שהוא הטוב ביותר, ואילו אני במשך השבוע הזה אמן נוחתי בדבר.
אני יכול לומר לך מה עוזים, מעלה דפי המכתב, אולם עובדים די קשה. לשמהתי, המדריך מבסוט ממי משומ שהולך לי, וכך גם אני מבסוט...

דצמבר 1967

לאילנה שלום רב!

כיוון שמכתבך עדין לא הגיע אליו, החלטתי לכתוב בעצמי אליך...

הרביה לא יהיה לי לכתוב לך הפעם, ילדונת, אולם לפחות תודיע מה קורה לך. ובכן, כמו שמספרתי לך במכותבי הקודם, ממשיכים לטוס, ואני די נהנה. יש די הרבה חברים מוואשים מהינויים, וזה ממש שצורך ממש ללמידה כל נחל וכל געה בע"פ, ולמען האמת זה די קשה. מלבד זאת צריך להפעיל את המוח, צריך גם לטוס, וכיוון שהזיה טישה בגובה של כ-50-100 מטר, קורה לפעמים שיש הרים בדרכך ואף אחד עוד לא סייר מנהרות למיטוסים דרך ההרים...
דרך אגב, היה לי שיעור טישה נושא, ככלומר, מתוישבים על כביש ועוקבים אחרי הפיתולים שלו. אני מאוד נהנה בטיסות כאלה, וכך לא כלכך שמתי לב לחוטי החשמל.
אמנם, בכביש מדימונה ראתה את העמוד כשהוא ערך בגובה של 10 מטר אי אפשר לקפוץ...

לעירית שלום רב!

אמנם, אף פעם לא כתבתי לך, אלא תמיד הייתה כותבת להורים (אם הייתה כותב), אולם הפעם החלטתי לכתוב במיוחד לך מסיבה מסוימת.

עירית, ראשית ברצוני לנמר לך במכותב זה, שאני מתייחס אליך כאנו ערחה המסוגלת לחשוב, לא רק על העניינים הרוגניים שהוא מרגישה באוטו רגע, אלא אל ערחה המסוגלת להבין דברים, שאינם מוחשיים, ודוריים מחשבה.

וכעת אסימ.

שלום לכם ולהת' בקרוב (נקווה)
בכם המתגעגע.

7.12.1967

להורים שלום רב!

אמנם, לפני שבוע לא שלחת לי כותב, אולם פשוט לא רציתי לספר לכם מה הייתה הרגשתי ולא רציתי ליאש אתכם. דענו לכם, שכאשר באתי לבסיס היה מיושם לחלוון, אולם כשהתחלנו לטיסות וכן המבחנים, מצב-רווח השתקפה. יש לי אחד המודדיים הטובים ביותר, ואע"פ שהעומס בטיסות הוא גדול מאוד, אני מאוד מבסוט. ברגע.

לומדים כל מינו סוג טיסות, מתאימים די הרבה, אולם אם מצליחים זה נותן המון סיפוק.

קיבליים כמה מכתבים מאלינה. היא מספרת על חוותה כטוראית בצה"ל. היא כתבה, שהזיה ביום שבת האחרון בבית, וכך אבא ביום שישי זה היה בטוח לא תחיה. ובכן בעת אני מסיים. מסרו ד"ר לכל החברים שלי, כמו כן ד"ר' חמזה ליהודי.

اما, את רשותה לחתת ליאיר נשיקה בשמי.
ובכן שלום לכם ולהת'

9.12.1967

ילדונת הנחמדה שלום רב!

ילדונת, ממכתבך נראה לי, שאתה כל הזמן מבסוטה וזה טוב!
אבל אין דבר כזה - "כל הזמן".

כש"הולכת" טישה טוביה, אני מבסוט, ואילו כאשר טישה אחת לא מצליחה, אני נכנס למצב-רווח לא נעימים. למולוי, ואני מקווה שאתה תש晦 לשימוש זה, עד עכשיו רוק טישה אחת הייתה לא טובה. ומה שטוב כאן, אני יודעת שהיא לא הייתה טובה, מפני שלא התאפשרה די. כיוון שמכתב זה לא עובר צנורה, אני מרצה לעצמי לספר לך קצת על מעשי בקורס.

כאשר אמרת לך, שהתחלנו לבצע ניוטרים בגובה נמוך כ-100 מטר, מעל פני השיטה, טיסות מכשירים, ככלומר, החופה מכוסה בך שאני יכול לדאות החוצה, ואת הטישה אני מבצע ע"פ המכשירים שבמטוס. כמו כן אנו לומדים טיסות-לילה. לפני שבוע רצינו לעלות לטיסות-לילה. ואני הספקתי להתיישב במטוס ולהתנייע, ואז התחיל הגשם. ישתי עם המדריך כ-10 دق Kot, ואז הודיעו לנו על ביטול הטיסות. כאשר רצתי מהמטוס לטיסת, הספקתי להיריב בצהורה דיןאה.

ביום ראשון בלילה אנו עומדים לטיסות-לילה, ואני מרצה לך, וזה יהיה בערך כשתקבל את המכתב, לחשוב עלי ביתוך או זו פוגה המסתובבת בחושך...

דעתן אני על הבעה הזאת. חוץ מזה, האם את זכרת, שאמרתי פעמיים בבית ש"ח' חשב' התחתי רך בכתה י"ב? ואסביר לך מה כוונתי. עירית, כאשר אתה נתקל בתנהגות מסוימת של מישחו, המתעקש ומתווכת, או אפילו אם אתה בעצמך מוצאת, שהנץ נמצאת בויכוח טיפשי עם מישחו, ככלומר, אחד החבר'ה שלך, ההורים וכו', נסי פעם לשתוק

לרגע ולחשוב: בעצם למה אני מתווכת, מה הסיבה לעקשנות החאת? האמיין לי, ברגע שתתחליל לעשות זאת, תמצאי את עצמן מהר מאד בידיותם עם כולם, התנהגותך תהיה הרבה יותר עדינה ונאה.

כעת אסיים. נסי לחשוב על מה שכותב במכבת זה. מי יודע, אולי גם אני צודק לפעם, אפילו אם אני רחוק מכך, נמצא בצבא ואני יודע לבדוק כיצד יצא מתנהגת, מי יודע?

ובכן הפעם באמת אסיים.

נ.ב. להורים כתבתי גלויה ומספרתי להם שקניתי תקליט. אני חשב שאף פעם לא שמעת אותו, אבל כאשר אביה אותו הביתה תובחיו שהוא תקליט נהדר. אם גליות להורים הגיעו אחרי המכבת הזה, תאמרו להם, שקניתי תקליט והוא יי' כספ', וכך ישלחו לי במהירות האפשרית 20 ל"י.

אחריך המתגעגע.

ולמה אני מתכוון? לאחרונה נוכחתי לדעת, שבבית מסתובבים המונס פדריביס של קלמן. תראי, עירית, האמיין לי, שאני מבין אותך כשאת קוראת את הספרים האלה. יתרכן, כשהתקררי את המכבת הזה, תחשבי אותו לאיזה "זקן" המטיף לך מוסר, כמו המהנים שלנו.

אולם איזו זהך עירית. הזקנים שלנו כליהם מדברים, הם מדברים בלי ניסיון, כיון שהם לא קרואו דבריהם באלה, כי לא היו להם. ואילו אני היתי בגילך, ואני יודע על מה מדובר. אמן, אני בגילך לא קראתי את הספרים האלה, אולם יותר מוחר קראתי אותן ונוכחתי, שלא בזה אני מוצא עניין, ושלא זהה המקור מהם אלמד אודות החיים עצמן.

עירית, האם ניסית פעם לקרוא שירה? יתרכן, שה ישמע לך מצחיק, אולם אני למשל, בשיש לי פנאי בבסיס, איני קורא ספרות כזאת, אלא דוקא ספרייה. ותתפללי לשמעו, שדווקא אם מתעמקים בקריאת ספרים אלה, אפשר להבין אנשים אחרים, אפשר להבין את החיים הרבה יותר טוב. עירית, את וראי שמת-לב, שלאחרונה אני מסתכל על הרבה דברים מנקודות מבטו קצר פסיכולוגית, שאינו משתדל לרודת לעומקים של דברים ולהבין את האנשים, ושיקות ובחורות כל זאת לא בא לי מספריביס אודות רצח, ונשיקות או רומרות. לא, עירית, לא. שם אין אפשר למצוא את האמת או את התנהגותם של בניה האדים. עירית, איני רוצה לבוא ולומר לך מה לקרוא-ומה לא לקרוא. ברצוני רק לומר לך, מה